

FMKT itt és ott

Aldoznak a korszerűbbt

Szép számmal dolgoznak a Nógrádi Szénbányák üzemében fiatal mérnökök, technikusok, közgazdászok, akik a mindennapi kötelező munkánál többet vállalnak magukra. Közülük sokan továbbképzésen, szervezett oktatáson készülnek a jövő nagyobb feladatainak megoldására. Ugyanakkor újításokkal, szakdolgozatokkal, elemző vizsgálódásokkal a mást segítik.

Néhány év alatt a Fiatal Mérnökök és Közgazdászok Tanácsa mozgalom népszerűvé vált. Az évente kiírt országos pályázaton is általában mindig van nógrádi díjazás. Egy-egy megoldás sokszor több hónapos, vagy egy egész éves kitartó munka eredménye, ami azután a technológia korszerűsítésében, az önköltség csökkentésében realizálódik.

Csírke Pál zagyvai fiatal bányamérnök Királytáró szállítási korszakosításával 132 ezer forint megtakarítását tette lehetővé.

Mátranovákban is népes tábora van az FMKT-nak. Böhm Gyula, a lengyel páncélkaparó biztonságos üzemeltetéséről készített szakdolgozatot, és egy univerzális talpszillemzőt újított. Bocsi Ottó bányamérnök és Balogh Pál technikus több, bányaműveléssel kapcsolatos fontos kérdést megoldottak, noha az utóbbi államvizgára is készült.

Medvesi István bányamérnök a porszennyártás megol-

dásával segítette hozzá a mátranovák bányáuzemet, hogy három és fél hónap alatt 700 ezer forinttal nagyobb árbevételt érjen el.

Mizserfán, Szomszéd István gépészmérnök Gusztáv lejtősakna szállítási feladatát megoldotta. Lőrincz László nagybányai villamosmérnök sok kísérleti jellegű műszaki probléma megoldását segítette. Tanulmányai alapján megvalósult a kányásaknai riasztóhálózat korszerűsítése, és némi módosítással ugyanez Ménkesaknán is.

A Szolgáltató Üzemenél a fiatal műszaki gárda foglalkozik egy egész sor technológiai korszerűsítéssel. Ennél az üzemenél 22 fiatal szakember vesz részt az FMKT-mozgalomban, illetve tett különböző feladatokra vállalat.

A vállalat központjában is sok a fiatal mérnök, technikus és közgazdász, akik tudományos igénnyel foglalkoznak egy-egy szakmai probléma megoldásával.

Az újért, a korszerűbbt lelkesedni tudó fiatalok igen jelentős szellemi erőt jelentenek a Nógrádi Szénbányáknál, és nemcsak mint alkotók tevékenykednek, hanem propagandisták is a fejlődésnek. Legtöbbjüket ott találja a szaktanfolyamok előadói között. Szocialista brigádokat patronálnak, konzultációkon segítik a szervezett oktatásban tanulókat. Tanácsokkal látják el a hozzájuk forduló újítókat, nem egyszer a rajzokat is elkészítik számukra. Munkájukért megérdemlik az elismerést.

A salgótarjáni úttörőzenekar sikere

A napokban ért véget Egerben a négy napos IV. Országos Úttörőzenekari Fesztivál, melyen három kategóriában 14 együttes szerepelt.

A fúvószenekaroké volt a legnépszerűbb mezőny. Igen jó ifjúsági együtteseket hallhatunk, ezek között például a budapesti MÁV úttörőzenekart, a dunajvárosi úttörőzenekart, melynek külön érdekessége, hogy minden tagja lány. Nagyon szép teljesítményt nyújtottak a közepi úttörők is.

A vegyeszenekarok kategóriája olyan együtteseket foglalt össze, melyek hangszerösszeállításuk alapján inkább esztrádzzenekarnak, szalonzzenekarnak nevezhetők. Ebből a kategóriából a sárvári és a helyveleai úttörők teljesítményét érdemes megemlíteni.

A szimfonikus zenekarok sorában négy együttes szerepelt. Ezek között lépett fel a szegedi, miskolci és a dunavarsányi zenekarok társaságában a salgótarjáni Úttörőház zenekara is. A salgótarjáni együttes az idén ünnepli tizenöt éves működését, és ez az egről való felépítés mellette volt a jubileumhoz. Fűzes Zsigmond, aki a zenekart kezdetől vezeti, kiváló nevelő munkát végzett. Azonkívül, hogy az úttörőkorú gyer-

mekekből éveken keresztül mindig egyenletesen magas színvonalú együttest tart fenn, az elpútt tizenöt évben a muzsikuskok egész sorát nevelte, akik ma már a város különböző felneveltek zenekaraiban játszanak.

A salgótarjáni úttörők műsorából nehéz lenne bármit is kiemelni. Feltétlenül meg kell azonban említeni Gossoc: Gavottjának előadását, melyet Skuta Éva játszott fuvolán a zenekar kíséretével, azonkívül Mozart: Két német táncát és a rendkívül tömören, éretten megszólaltatott Brahms: Első magyar táncát. A zenekarról az egről való felépítésről tartott hangversenyen a televízió is felvétel készített. A IV. Országos Úttörőzenekari Fesztivál az úttörőknek vidám táborúttal, a vezetőknek szakmai tanácskozással ért véget.

Faluról falura

Nézsai napok, s némely furcsa dolgok

Hazudnia illik az ügyes beosztottnak, ha főnökét történetesen akkor keresi valaki, amikor az munkaidő alatt éppen a kocsmában tartózkodik. Meglepő hát az az ösztintesség, amellyel a nézsai tanácskázás találkozunk.

Az italtólban az elnök elvtárs — így az írógnél ülő kislány. — A főúton, a bal oldalban megtalálja... Hertel Mihály, a községi tanács vb elnöke valóban ott időzlik. Igaz, nem a sör kivételével bőséges választékú kóstolgat, hanem dolgozik. Mint az fmsz igazgatói tagja a bizottsággal leltározik. Nézsán adnak a társadalmi tulajdon védelmére. Petényi Antal üzletében hét éve nem is volt leltárhány, de a fogyasztók megkárosításáról árulkodik többlet sem. A falu vezetőinek szeme rajta az ellátáson. Jó arról hallani, hogy mennyire igénylik ma már a forgalomtól távol eső kis településen is az újat, a modernet. A tanács vb ülésén Berczeli István is, Varga János is sürgette: alakítsák át mielőbb önkiszolgálóvá az ételmeztartókat. Az fmsz válasza: „Hamarosan meglesz.”

A tavalyi és az idei esztendő során két és fél kilométerrel hosszabbodott, illetve hosszabbodik a nézsai járdahálózat. Az ez évi munka után még két kilométeren kell megépíteni, hogy minden utcában legyen, legalább az egyik oldalon. Tár-

Szakítottak az idén a régi szokással, aligha várják meg valahol is a Péter-Pált az aratás hagyományos kezdetét. Legkorábban a délebbi fekvésű és a homokosabb területeken kezdtek aratni, de megymár a kombájn a mátraverebélyi termelőszövetkezet lejtőin is. A tűző napfény keményre száritotta a hegyek között is a gabonát. A mátraverebélyi határban — a huszonnégyes műút mellett — a kertész tanyájának közelében még pihen a két kombájn, indulásra készen. A vezetőknél csak nyeregbe kell szállni, s kezdődhet a munka.

Pásztótól Jobbágyiig csak kapásokkal találkozunk. A községben azonban már közlekednek a vontatók, tele szemmel. A szurdokpüspöki termelőszövetkezet jobbágyi üzemegységében egyszerre három kombájn látott munkához.

Az őszi árpa alacsony, a talaj a kombájnolásra ideális. A három gép egymás nyomában „beretválja” a zizgő kalászokat. A szalmát nem gyűjtik össze, mert a tábla szélén már dolgozik a bálázógép. A kombájnok mesterialan irányítják gépjüket, verrejtkeznek, de a figyelmük nem lankad. Közben érkeznek a vontatók a szemérről. Két gép megáll, a harmadik meglódul.

A százötven holdas táblán körbejárnak a kombájnok. Kiszakítanak húsz-huszonöt holdat, levágják, s jöhet a következő darab. Közvetlenül előttünk megtorpan a harmadik kombájn is.

— Madlász József! — nyújtja a kezét a vezetője.

— A többiek? — Fenyő László és Sebők László — mondja. — Mi kezdtünk először ebben a szövetkezetben. Az első nap még akadott hiba, de most már verjük.

A vezető füttyöl, integet a vontatónak, jöjjön, mert tele a tartály, s addig nem lehet tovább. Úgy tűnik, mintha kevés lenne a szállítóeszköz.

Nagyüzem

— kezdeti zökkenőkkel

Am a következő percekben három is befut.

A falu szélén, egy fa alatt iskolaköpenyes fiatal lány jegyzetet a fűzetébe. Amikor a dűlőúton feltűnik egy vontató, eléje szalad, s beír valamit a fűzetbe.

— Azt jegyzem, mennyi magot szállítanak be a kombájnoktól — válaszolja kérdésünkre. — Az első két nap nyolcszáz mázsa ment be, ma pedig, még délelőtt van, száz mázsa...

— Szövetkezeti tag? — Most itt dolgozom. Különben közgazdasági technikumba járok. Négy forintot keresek óránként. Nem sok, de jó lenne ha sokáig tartana. Egyébként Fábán Zsófia vagyok, Szurdokpüspökből.

A bálázógép lassan halad. Egyik-másik köteg szétbomlik, ezt újra kötik. Ezek még a kezdet gondjai.

A palotási határban gyerekekkel találkozunk. Mind egyiknek a kezében ételhordó. Némelyiknél kanna, vízzel. Dél felé jár, viszik az ebédet a határba. A kertészetben dolgozókhoz igyekeznek. Vajon a kombájnok, az aratásban dolgozók milyen ellátást kapnak? A gabonátbálázó azonban még csendesek ezen a részen.

A termelőszövetkezeti Irodán Illés Gyula főagronómusba ütközünk. Siet a határba, de néhány szóra megállítjuk.

Kétezer-kétszázötven holdon kell aratnunk — és sorolja a különböző gabonafélék területét. — A legtöbb a búza, csaknem ezernégy száz hold. Az őszi árpát már arattuk. Szövetkezetünkben hét kombájn, hat kévekö-

aratógép és hét cséplőgép dolgozik. A gabonák döntő többségét a kombájnok vágják.

A legnagyobb rendben készültek fel a nagy munkára. A gépszemlék sikerrel zárultak. A balesetvédelmi, tűzvédelmi szabályokat mindegyik megtartják, és rendszeresen ellenőrzik.

— Sok a gépünk, ezért a jobb kihasználás érdekében bér munkát is vállalnak — magyarázza Illés Gyula. — Szerződést kötöttünk többek között a szécsényi termelőszövetkezettel száz hold gabona aratására.

A palotási kombájnok és aratógép-kezelők még nem tudták az országos versenyről, amikor egymás között már versenyt indítottak. Feltételeik hasonlóak az országoshoz. Így minden nehézség nélkül neveztek be, illetve csatlakoztak. Azt is megtudjuk még, hogy a szövetkezet gondoskodik az aratókról, mozgósítás járja a határt különféle hűsítő italokkal. Jó lenne megoldani a melegétel ellátást is.

A béri határban még nem aratnak. A szövetkezetiek a szénát hordják nagy szorgalommal, mert már csak órák kérdése az aratás megkezdése. A gépek készen állnak, az indításnak semmi akadály.

Amikor ott jártunk, a pásztói járásban még csak tizenkét kombájn dolgozott a szövetkezetekben. Azóta a gépek száma megsaporodott. Ezen a héten megkezdődött a nagyüzem a gabonátbálázón.

P. A.

Napoleon utóda bíróság előtt

A l'Humanité beszámol róla, hogy I. Napoleon és Mária Walewska törvénytelen fiának leszármazottja, bizonyos Hugues Mathews összeültkö-

zésbe került a törvénnyel; feltételekességéből meggyilkolta feleségét. Az asszonyt Marie-Antoinette-nak hívták...

Július 1-től

Rövidített munkaidő az Ötvözetgyárban

Szakszervezeti tanácsülésen jelentették be, hogy július 1-től a Zagyvarónai Ötvözetgyár egész kollektívájára kiterjedően csökkentik a munkaidőt. A hírek örültek az üzem dolgozóit, mert a kollektív szerződés még úgy rögzítette, hogy folyamatosan 1970-ig valósítják meg a rövidített munkaidőt.

Az üzem kohászai, illetve a kohókiszolgálók már eddig is heti 40 óras munkarendben dolgoztak. A többiek — csaknem 120-an — a jövő hónap elejétől kéthetenként szabad szombatot kapnak majd, ami heti 44 óras munkarendnek felel meg.

Kis üzlet nem üzlet?

Az idei tavaszon ugyancsak sok baj volt a naposcsibével. A földművelésügyi minisztérium hiába agitáltak — nem nagyon vitték. Ebből azután csaknem országra szóló gond kerekedett. Ki tudja azonban, kinek hála, amiért — ha kisebb veszteséggel is — de „megúsztuk” az ügyet. Úgy látszik azonban, hogy egy felelőtlenül végzett téli felmérés után még most sem vonták le a tanulságokat azok, akiket illet.

Nemrégiben Kállós, Dornai János, a földművelésügyi miniszter felvásárlója paprikás hangulatban mesélte el az esetét a szentkúti baromfikeltetővel. Ha csak az ő esete lett volna, üsse kő, több bosszúsága is akad már életében. Az bántja, hogy véletlenül „felöltött” egy seregnyi asszonyt. A kállósok — mindentől függetlenül — rendeltek naposbaromfit. Dornai első alkalommal május közepén rendelte meg a negyven csibét. A keltetőállomás visszajelölt a szállítást május 23-ára. A híre mindenki otthon maradt a munkából. A „tűrelmes” várakozás csaknem estig tartott, de akkor már Dornai sem mert a szemük elé kerülni. Alig esillapodtak le a kedélyek, ismét kérték a felvásárlót: rendelne újabb csirkét. A keltető május 28-ára igazolta a szállítást. Külön megírták: feltétlenül várják a napos jószágokat, mert nem vállalnak semmiért felelősséget. Dornai — ha félve is — újra összehívta az asszonyokat. A keltető azonban hűmaradt a szokásához — nem küldte a jószágokat.

Dornai véleményét, s ahogyan idézte a felháborodott asszonyokat, nem lehet ideírni. Ezek után nem lehet csodálkozni azon, hogy a szentkúti keltető állomás „tűrelmes”, naposcsibe elhelyezési gondokkal küzd. Nem elég, hogy pontatlanul mérték fel a naposbaromfi iránti igényeket, ráadásul ilyen arcpírító módon bíznak az ügyfelekkel. Úgy látszik: számukra a vevő bizalma játékszer. Nagy kár pedig az ilyen játszatásért. Az is lehet azonban, hogy valami nagy piacot fedeztek fel a keltetők, s az ilyen „apróska” rendelésekkel nem bajlódnak.

Rosszul teszik.

P. A.